

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 1645/2005/EK RENDELETE

(2005. október 6.)

a többek között Indiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatala vonatkozásában végleges kiegyenlítő vám kivételéről szóló 2603/2000/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az alaprendelet) és különösen annak 20. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

A. AZ ELŐZŐ ELJÁRÁS

(1) A 2603/2000/EK rendelettel ⁽²⁾ a Tanács végleges kiegyenlítő vámot vetett ki a 78 ml/g vagy magasabb viszkozitási együtthatóval rendelkező, 53728 DIN (Deutsche Industrienorm) szabványnak megfelelő, 3907 60 20 KN-kód alá tartozó, többek között Indiából származó egyes polietilén-tereftalátok (PET) (a továbbiakban: az érintett termék) behozatalára. Az intézkedés az egyes együttműködő indiai exportőrök esetében olyan egyedi vámok kivételét jelentette, melyek értéke tonnánként 0 és 41,3 EUR között mozog, míg a többi indiai exportőr esetében az egyedi vám értéke tonnánként egységesen 41,3 EUR.

B. A JELENLEGI ELJÁRÁS

1. FELÜLVIZSGÁLATI KÉRELEM

(2) A végleges intézkedések kivételét követően az érintett termék egyik indiai gyártója, a South Asian Petrochem Limited (a továbbiakban: a kérelmező) a 2603/2000/EK rendelet gyorsított felülvizsgálatának kezdeményezését kérelmezte a Bizottságnál az alaprendelet 20. cikke alapján. Állítása értelmében a kérelmező nem áll kapcsolatban az érintett termék többi exportőrével. Kijelentette továbbá, hogy az érintett terméket az eredeti vizsgálat időtartama alatt (azaz 1998. október 1. és 1999. szeptember 30. között) nem exportálta a Közösségbe, ezt követően viszont a termék Közösségbe irányuló kivételét megkezdte.

2. GYORSÍTOTT FELÜLVIZSGÁLAT KEZDEMÉNYEZÉSE

(3) A Bizottság megvizsgálta a kérelmező által benyújtott bizonyítékokat, és úgy ítélte meg, hogy azok alapján kellően indokolt felülvizsgálatot kezdeményeznie az alaprendelet 20. cikkének rendelkezéseivel összhangban. Az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett értesítés ⁽³⁾ révén a Bizottság gyorsított felülvizsgálatot kezdeményezett a kérelmező vonatkozásában azt követően, hogy a tanácsadó bizottsággal konzultációt folytatott, és az érintett közösségi gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére.

3. AZ ÉRINTETT TERMÉK

(4) A felülvizsgálat tárgyát képező termék megegyezik a 2603/2000/EK rendelet hatálya alá eső termékkel (lásd az (1) preambulumbekendést).

4. VIZSGÁLATI IDŐSZAK

(5) A támogatás vizsgálatára 2003. október 1. és 2004. szeptember 30. között (a továbbiakban: a felülvizsgálati időszak) került sor.

5. AZ ÉRINTETT FELEK

(6) A Bizottság a vizsgálat kezdeményezéséről a kérelmezőt és India kormányát hivatalosan értesítette. A többi érdekelt fél számára pedig lehetővé tette, hogy észrevételeiket írásban ismertessék, és meghallgatást kérjenek. Ezzel a lehetőséggel azonban az érdekelt felek egyike sem élt.

(7) A Bizottság kérdőívet küldött ki a kérelmezőnek, aki azt hiánytalanul kitöltötte, és a megadott határidőn belül a Bizottságnak visszaküldte. A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, amelyet a vizsgálat elvégzéséhez szükségesnek ítélt, valamint ellenőrző látogatásokat tett a kérelmező calcuttai és haldiai telephelyén.

⁽¹⁾ HL L 288., 1997.10.21., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 301., 2000.11.30., 1. o. A 822/2004/EK rendelettel (HL L 127., 2004.4.29., 3. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL C 8., 2005.1.12., 2. o.

C. A FELÜLVIZSGÁLAT HATÁLYA

- (8) A Bizottság ugyanazokat a támogatási rendszereket vizsgálta meg, mint az eredeti vizsgálat során. Megvizsgálta továbbá, hogy a kérelmező igénybe vett-e más támogatási rendszereket, illetve részesült-e eseti támogatásban az érintett terméket illetően.

D. A VIZSGÁLAT EREDMÉNYE

1. ÚJ EXPORTŐRI MINŐSÍTÉS

- (9) A kérelmező hitelt érdemlően bizonyította, hogy sem közvetlen, sem közvetett kapcsolatban nem áll egyetlen olyan exportőr-gyártóval sem, akire kiterjed az érintett termék vonatkozásában hozott kiegyenlítő intézkedések hatálya.
- (10) A vizsgálat igazolta, hogy a kérelmező nem exportálta az érintett terméket az eredeti vizsgálati időszak során, azaz 1998. október 1. és 1999. szeptember 30. között, és a termék Közösségbe irányuló kivitelét csak ezt követően kezdte meg. Ezenkívül a kérelmezőt az eredeti vizsgálati időszak során – a Bizottsággal való együttműködés megtagadásától eltérő okból kifolyólag – nem vetették alá egyedi vizsgálatnak.
- (11) Mindezek alapján megállapítást nyert, hogy a kérelmezőt valóban új exportőrnek kell tekinteni. Ennélfogva a kérelmező vonatkozásában egyedi kiegyenlítő vámtételt kell megállapítani az alaprendelet 20. cikkével összhangban.

2. TÁMOGATÁS

- (12) A kérelmezőnek a Bizottság kérdőívére adott válaszai és a vizsgálat folyamán megszerzett egyéb információk alapján a következő rendszerek vizsgálatára került sor:
- behozatali vámelőjegyzési nyilvántartási rendszer,
 - exporthitelrendszer,
 - exportorientált egységek rendszere/különleges gazdasági övezetek rendszere,
 - beruházási javak exportösztönzési rendszere,
 - jövedelemadó-fizetési kötelezettség alóli mentesség rendszere,
 - nyugat-bengáli ösztönzési rendszer.

2.1. A VÁLLALAT ÁLTAL HASZNÁLT ÉS EREDETILEG VIZSGÁLT RENDSZEREK

2.1.1. Exportorientált egységek rendszere (Export Oriented Unit Scheme, EOUS)/különleges gazdasági övezetek rendszere (Special Economic Zones Scheme, SEZS)

a) Jogalap

- (13) A megnevezett rendszerek a külkereskedelemtől (fejlesztés és szabályozás) szóló, 1992. évi (1992/22

sz.) törvényen (a továbbiakban: a külkereskedelmi törvény) alapulnak, mely 1992. augusztus 7-én lépett hatályba. Ez a törvény felhatalmazza az indiai kormányt, hogy külkereskedelmi értesítéseket tegyen közzé; ezeket az értesítéseket korábban „export-import politikának” nevezték, 2004. szeptember 1-jétől pedig „külkereskedelmi politikának” hívják. A vizsgált eset felülvizsgálati időszaka szempontjából a 2004 és 2009 közötti időszakra szóló külkereskedelmi politika (Foreign Trade Policy, a továbbiakban: FTP) bír jelentőséggel, melynek részét képezi a 2002–2007-es export-import politika. Ezenfelül az indiai kormány a külkereskedelmi politikát meghatározó eljárásokat az ún. Eljárási kézikönyv I. kötetében (Handbook of Procedures Volume I, a továbbiakban: HOP I) ⁽¹⁾ is rögzítette.

- (14) A fenti rendszerek részletes ismertetése az FTP és a HOP I. 6. fejezetében (EOUS) és 7. fejezetében (SEZS) található.

b) Jogosultság

- (15) A tisztán kereskedelmi vállalatok kivételével az összes olyan vállalkozás, amely elvben vállalja, hogy termékeit és szolgáltatásait kivétel nélkül külföldön értékesíti, igénybe veheti az EOUS vagy a SEZS rendszert. A szolgáltatási és mezőgazdasági ágazattól eltérően az ipari vállalkozásoknak azonban a tőkejavak vonatkozásában egy minimális beruházási küszöböt (10 millió indiai rúpia) kell elérniük ahhoz, hogy jogosultak legyenek az EOUS rendszert igénybe venni.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (16) A SEZS a korábbi exportfeldolgozó övezetrendszer (Export Processing Zones Scheme, a továbbiakban: EPZS) utóda. A különleges gazdasági övezetek (SEZ-k) olyan körülhatárolt vámszabad területek, amelyeket az FTP kereskedelmi műveletek, vámok és adók szempontjából külföldi területnek tekint. Az indiai hatóságok 35 különleges gazdasági övezetet hagytak jóvá.
- (17) Ezzel szemben az exportorientált egységek (EOU-k) meghatározása földrajzilag rugalmasabb; ilyen egységeket Indiában bárhol létre lehet hozni. Az exportorientált egységek rendszere kiegészíti a különleges gazdasági övezetek rendszerét.
- (18) Az e rendszerek keretében történő működés kérelmezése során a vállalatnak részletesen ismertetnie kell többek között a tervezett termelési mennyiséget, az export várható értékét, az importigényeket, valamint a belföldi szükségleteket a kérelem benyújtását követő öt év vonatkozásában. Ha a hatóságok elfogadják kérelmét, tájékoztatják a vállalatot az elfogadás feltételeiről. A megállapodás, mely a vállalkozást az EOUS vagy a SEZS rendszer keretében működő vállalatként ismeri el, öt évig marad érvényben. A megállapodás további időszakokra megújítható.

⁽¹⁾ Az indiai kereskedelmi és ipari minisztérium 2002. március 31-i 1/2002-07. sz. értesítése.

- (19) Az FTP-ben foglaltaknak megfelelően az EOU- vagy SEZ-státusszal rendelkező vállalkozásokkal szemben támasztott alapvető követelmény, hogy nettó devizanyereséget érjenek el, azaz a referencia-időszakban (5 év) kivitelük összértéke haladja meg az általuk importált áruk összértékét.
- (20) Az EOUS/SEZS rendszerekbe tartozó egységek az alábbi engedményekre jogosultak:
- i. mentesség az importvámok fizetése alól minden olyan árutípus (többek között beruházási javak, nyersanyagok és fogyasztási cikkek) esetében, amelyre a gyártás, előállítás, feldolgozás során vagy annak kapcsán szükség van;
 - ii. mentesség a belföldi forrásokból beszerzett árukra kivetett jövedéki adó fizetése alól;
 - iii. a helyben beszerzett árukra kivetett központi forgalmi adó visszatérítése;
 - iv. a nem termékspecifikus vámtételek (ún. „all industry rates”) visszatérítése a belföldi olajtársaságoktól beszerzett fűtőolaj esetében;
 - v. lehetőség a termelés egy részének belföldi értékesítésére a késztermék esetében alkalmazandó vámok megfizetése mellett, ami kivételt jelent az alól az általános követelmény alól, melynek értelmében valamennyi terméket külföldön kell értékesíteni;
 - vi. a jövedelemadóról szóló törvény 10A. vagy 10B. szakasza alapján mentesség az exporteladásokból befolyó nyereségre rendes körülmények között kivetett jövedelemadó fizetése alól a működés megkezdésétől számított 10 éven át, de legkésőbb 2010-ig;
 - vii. lehetőség arra, hogy a törzsrésztvények 100 %-a külföldi tulajdonban legyen.
- (21) Jóllehet a két rendszer által biztosított engedmények igen hasonlóak, van köztük néhány különbség. Például csak az exportorientált egységek részesülhetnek belföldi eladásaik után 50 %-os vámcsoökkentésben; a különleges gazdasági övezetekben a belföldi értékesítés után 100 %-os vámot kell fizetni. Az exportorientált egységek akár teljes forgalmuk 50 %-át is értékesíthetik az említett vámcsoökkentés mellett belföldön.
- (22) Az e rendszerekbe tartozó egységek vámszabad egységek, melyek működését az indiai vámtörvény 65. szakaszának megfelelően vámtisztviselők felügyelik.
- (23) A törvény értelmében kötelesek teljes behozatalukról, az importált anyagok fogyasztásáról és felhasználásáról, valamint kivitelükről az előírt formában megfelelő elszámolást vezetni. Ezeket a dokumentumokat („negyedéves és éves beszámoló”) rendszeresen be kell nyújtani az illetékes hatóságoknak.
- (24) Mindazonáltal – a HOP I. 6.11.2. és 7.13.2. bekezdésének értelmében – (az EOU és a SEZ egységek) semmikor sem kötelezhetők arra, hogy minden egyes importszállítmányhoz hozzárendeljék a kapcsolódó kivitel, más egységekhez történő átcsoportosítást, belföldi értékesítést vagy raktárkészleteket.
- (25) Belföldi értékesítés során az áruk feladása és nyilvántartásba vétele öntanúsítás alapján történik, az egyes tranzakciókkal kapcsolatos minden előzetes értesítés nélkül. Az EOU-k exportszállítmányainak feladási folyamatát vámtisztviselő/pénzügyőr felügyeli, aki állandó jelleggel az exportorientált egység területén látja el feladatát. A vállalat köteles a vámszabad területen dolgozó vámtiszt fizetését az indiai kormánynak megtéríteni.
- (26) Ellenkező értelmű rendelkezés hiányában a különleges gazdasági övezetekbe tartozó egységekben folyó valamennyi tevékenység, beleértve a kivitel és az áruk újbóli behozatalát öntanúsítás alapján történik, a HOP I. 7.29. bekezdésében foglaltaknak megfelelően. Ennélfogva a SEZ egységek exportszállítmányait a vámhatóságok nem ellenőrzik rendszeresen.
- (27) A vizsgált esetben a kérelmező az EOUS támogatási rendszert vette igénybe. Mivel a kérelmező a SEZS támogatási rendszert nem vette igénybe, e rendszer kiegyenlíthetőségét nem szükséges vizsgálni. A kérelmező annak érdekében vette igénybe az EOUS támogatási rendszert, hogy az importvámok fizetése alól mentességet élvezve nyersanyagokat és beruházási javakat importáljon, hogy jövedékiadó fizetése nélkül szerezzen be árukat belföldön, hogy forgalmiadó-visszatérítésben, s fűtőolaj-beszerzése kapcsán vámvisszatérítésben részesüljön, s végül, hogy termelése egy részét a belföldi piacon értékesítse. Így tehát a kérelmező élt a (20) preambulumbekkezdés i–v. pontjában korábban ismertetett valamennyi kedvezményrel. A kérelmező nem vette igénybe azt a kedvezményt, hogy az EOUS rendszerre vonatkozó rendelkezések értelmében jövedelemadó-fizetés alóli mentességben részesüljön (lásd: (53) preambulumbekkezdés).
- d) Az EOUS-sel kapcsolatos következtetések**
- (28) Az a tény, hogy egy EOU egység két importvám (az ún. „alapvám” és a „különleges kiegészítő vám”) fizetése alól mentességben, továbbá forgalmiadó-visszatérítésben és a fűtőolaj-beszerzés kapcsán vámvisszatérítésben részesül, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében az indiai kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulásnak minősül. Az indiai kormány lemond arról a bevételről, amely e rendszer hiányában az államháztartásba befolyyna, s így az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében kedvezményben részesíti a kérelmezőt, akinek fizetőképessége nem csökken, hiszen a rendes körülmények között esedékes adókat nem kell megfizetnie, és forgalmiadó-visszatérítésben is részesül.

- (29) A jövedéki adó és az ún. „kiegészítő vám” (a jövedéki adó importvám-megfelelője) befizetése alóli mentesség miatt azonban az államháztartás nem esik el semmilyen egyébként esedékes bevételtől. A befizetett jövedéki adó és kiegészítő vám a befizető jövőbeli vámtartozásainak hitelként is felhasználható (az ún. „CENVAT-mechanizmus”). Ezért ezek a vámok nem véglegesek. A CENVAT-hitel révén a vállalat csak a hozzáadott érték vonatkozásában fizet végleges adót, a gyártás során felhasznált anyagok vonatkozásában nem.
- (30) Következésképp csak az alapvám és a különleges kiegészítő vám befizetése alóli mentesség, a forgalmiadó-visszatérítés és a fűtőolaj-beszerzés kapcsán biztosított vámvisszatérítés minősül támogatásnak az alaprendelet 2. cikke értelmében. Ezek a támogatások a törvény értelmében az exportteljesítménytől függenek, s ezáltal egyedinek és az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint kiegyenlíthetőnek minősülnek. Az FTP 6.1. bekezdésének megfelelően az ösztönzőkben való részesülés alapfeltétele az EOU-k azon célkitűzése, hogy termékeiket külföldön értékesítsék.
- (31) Ezek a támogatások nem tekinthetők az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében engedélyezett vám-visszatérítési rendszernek, sem helyettesítő visszatérítési rendszernek. Nem felelnek meg az alaprendelet I. mellékletében (h) és i) pont), II. mellékletében (a visszatérítés meghatározása és a vonatkozó szabályok) és III. mellékletében (a helyettesítő vámkedvezmények meghatározása és a vonatkozó szabályok) lefektetett szigorú szabályoknak.
- (32) Azokban az esetekben, amikor a forgalmiadó-visszatérítéssel és az importvám befizetése alóli mentességgel kapcsolatos rendelkezéseket a vállalatok beruházási javak beszerzésére használják fel, a rendelkezések már nem felelnek meg az engedélyezett vám-visszatérítési rendszerekre vonatkozó szabályoknak, mivel az árukat nem használják fel a gyártási folyamatban, ellentétben az I. melléklet h) pontjának (forgalmiadó-visszatérítés) és i) pontjának (importvámok elengedése) rendelkezéseivel.
- (33) Ezenkívül, és a rendszer révén igényelhető egyéb kedvezményekkel összefüggésben megállapítást nyert, hogy az indiai kormányknak nincs birtokában olyan hatékony ellenőrző rendszer vagy eljárás, melynek segítségével meggyőződhetne arról, hogy az exporttermék előállításához szükséges, vámmentesen beszerzett vagy forgalmiadó-visszatérítésben, illetve fűtőolaj esetében vámvisszatérítésben részesített anyagokat a kérdéses vállalat a gyártási folyamat során valóban felhasználta, és ha igen, milyen mennyiségben (az alaprendelet II. mellékletének (II)(4) bekezdése, illetve a helyettesítő visszatérítési rendszerek esetében az alaprendelet III. mellékletének (II)(2) bekezdése).
- (34) Az exportorientált egységek termelésük jelentős hányadát, éves forgalmuk akár 50 %-át is értékesíthetik belföldön. Ennélfogva nincs olyan törvényi rendelkezés, mely előírná a gyártás révén előállított termék teljes mennyiségének kivitelét. Továbbá – az öntanúsítási eljárás következtében – ezek a belföldi tranzakciók a kormányzati tisztviselők felügyelete és ellenőrzése nélkül zajlanak le. Következésképp az exportorientált egységek vámszabad létesítményei részben, legalábbis, nem állnak az indiai hatóságok fizikai ellenőrzése alatt. Ezáltal azonban még fontosabbá válnak az egyéb ellenőrzési pontok, elsősorban a gyártáshoz vámmentesen beszerzett anyagok és az előállított exporttermékek közötti kapcsolat vizsgálata annak érdekében, hogy az ellenőrző rendszer vám-visszatérítési ellenőrző rendszernek minősüljön.
- (35) Az ellenőrző rendszerbe épített további lépések vonatkozásában emlékeztetni kell arra, hogy a (24) preambulumbekkezdésben megfogalmazottaknak megfelelően az EOU-k már *de jure* nem kötelezhetők semmikor sem arra, hogy minden egyes importszállítmányhoz hozzárendeljék a kapcsolódó előállított termék rendeltetését. Azonban csak az ilyen szállítmány-ellenőrzések révén juthatnának az indiai hatóságok a felhasznált anyagok végső rendeltetése tekintetében azon információk birtokába, melyek ahhoz szükségesek, hogy ellenőrizzék: a vámmentesegyek, forgalmiadó-visszatérítések és a fűtőolaj esetében biztosított vámvisszatérítések nem haladják meg az exportértékesítésre felhasznált anyagok mennyiségét. A belföldi értékesítések után önbevallás alapján készített havi adóbevallás, melyet az indiai hatóságok rendszeresen ellenőriznek, e célra nem elegendő. Azok a vállalati belső rendszerek – pl. a tételadatlap-rendszer –, melyek működtetése az FTP értelmében jogilag nem kötelező a vállalat számára, szintén nem tudják pótolni azokat a kulcsfontosságú követelményeket, melyek ahhoz szükségesek, hogy az ellenőrző rendszer vám-visszatérítési ellenőrző rendszernek minősülhessen. Ezenkívül a vám-visszatérítési ellenőrző rendszer kialakítását és működését a kormánynak kell biztosítania; nem szabad az egyes érintett vállalatok vezetőségének belátására bízni az információs rendszerek létrehozását. Következésképp megállapítást nyert, hogy az indiai FTP nem írja elő egyértelműen, hogy az exportorientált egységek a gyártáshoz felhasznált anyagok és az előállított termék közötti kapcsolatot nyilvántartsák, az indiai kormány pedig nem léptetett életbe hatékony ellenőrző mechanizmust annak érdekében, hogy megállapítsa, a vállalat a gyártási folyamat során mely anyagokat használta fel, és milyen mennyiségben.
- (36) Ezenfelül az indiai kormány a ténylegesen felhasznált anyagok tekintetében nem végzett további vizsgálatot, noha hatékony ellenőrző rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kell végezni (az alaprendelet II. mellékletének (II)(5) bekezdése és III. mellékletének (II)(3) bekezdése), továbbá azt sem bizonyította, hogy nem történt többlet vámelengedés.

- (37) E megállapításokra adott válaszában a kérelmező azzal érvelt, hogy esetében a vizsgálatot nem ugyanolyan módon folytatták le, mint az exportorientált egységek eredeti vizsgálata során, ellentétben az alaprendelet 22. cikke (4) bekezdésében foglaltakkal. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az eredeti vizsgálat során az exportőrök bizonyítékkal igazolták, hogy nem részesültek többlet vámelengedésben, ezért az EOUS-be tartozó egységek esetében eredetileg nem került sor a nyersanyagbeszerzések vámmentességének kiegyenlítésére.
- (38) A kérelmező azonban nem szolgáltat ilyen jellegű bizonyítékkal a vizsgált esetben. Ezzel összefüggésben arra is rá kell mutatni, hogy a kérelmező az érintett terméket belföldön is értékesítette, tehát a gyártáshoz vámmentesen beszerzett anyagokat nem feltétlenül használta fel teljes mértékben az exportértékesítésre irányuló gyártás során. Ezenfelül az a tény, hogy az indiai jog értelmében az EOUS rendszerbe tartozó exportőrök nem kötelesek importszállítmányaikat és a kapcsolódó előállított terméket egymáshoz rendelni, kifejezetten olyan körülmény, melyet az eredeti vizsgálat nem állapított meg. Ezért a kérelmező esetében a rendszer vizsgálatára az alaprendelet 22. cikke (4) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban került sor, melyek értelmében minden új körülményt figyelembe kell venni. Következésképp megerősítést nyert e felülvizsgálat azon megállapítása, miszerint az EOUS nem minősül sem engedélyezett vám-visszatérítési rendszernek, sem engedélyezett helyettesítő visszatérítési rendszernek.
- e) A támogatás összegének kiszámítása**
- (39) Engedélyezett vám-visszatérítési rendszer vagy helyettesítő visszatérítési rendszer hiányában – a fentiekkel összhangban – a kiegyenlíthető kedvezményt a felülvizsgálati időszakban biztosított következő három tétel képezi: a rendes körülmények között a behozatalt követően befizetendő teljes importvám (alapvám és különleges kiegészítő vám) elengedése, a forgalmiadó-visszatérítés és fűtőolaj esetében biztosított vám-visszatérítés.
- (40) Ezzel kapcsolatban a kérelmező úgy érvelt, hogy a támogatás összegét, beleértve az egyszeri támogatásokkal kapcsolatos kamatkiigazításokat kizárólag a felülvizsgálati időszak azon hét hónapja alapján kellene kiszámítani, mely alatt a vállalat kereskedelmi tevékenységet végzett. Ha erre nincs mód, azt kérelmezte, hogy a számítás alapjául egyedül az a 10 hónapot felölelő szakasz szolgáljon, melynek során a vállalat próbagyártást végez.
- (41) Az alaprendelet 5. cikke értelmében a kiegyenlíthető támogatások összegét a kedvezményezettnek juttatott és a vizsgálati időszak során megállapíthatóan fennálló kedvezmény alapján kell kiszámítani. Ugyanezzel a rendelkezéssel, valamint az Európai Közösség szokásos gyakorlatával összhangban, a Bizottság a felülvizsgálati időszak céljára egy 12 hónapos időszakot jelölt ki, s a megállapítások erre az időszakra vonatkoznak. Az alaprendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést, melynek értelmében a vállalatok esetében nem kell figyelembe venni a felfutási időszakot. Ennélfogva a kérelmező kérelme elutasításban részesült.
- i. Importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alóli mentesség és forgalmiadó-visszatérítés a nyersanyagok esetében
- (42) A kérelmezőnek juttatott támogatás értékének kiszámítására a felülvizsgálati időszak során vizsgált alábbi három tétel alapján került sor: az importált anyagokra kivetett és elengedett importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám), az igénybe vehető forgalmiadó-visszatérítés, valamint a fűtőolaj esetében igényelhető vám-visszatérítés. A támogatás megszerzése során szükségszerűen felmerült díjakat az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban levonták az összegből a támogatási összeg (számláló) kiszámításakor. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget vetítették ki a megfelelő nevezőre, a kiviteli forgalomra, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, s megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált. Az így megállapított támogatási kulcs 12,6 % volt.
- (43) Ezzel összefüggésben a kérelmező kifejezte azon igényét, hogy a támogatási összegnek csak a közvetlenül az érintett terméknek tulajdonítható hányada szolgáljon számlálólul. A kérelmező gyárt az érintett terméknel kisebb viszkózitású PET-et is kis mennyiségben, továbbá köztes terméket, azaz amorf PET-szálakat, s ezek a termékek nem tartoznak a vizsgálat tárgyát képező termékkörbe. A kérelmező a támogatási összeg arányos hányadának kiszámítását javasolta annak alapján, ahogy az érintett termék forgalma aránylik a teljes forgalomhoz.
- (44) Meg kell azonban jegyezni, hogy a gyártás során felhasznált különböző anyagokat nem lehet egyértelműen sem az érintett termékkel, sem az alacsonyabb viszkózitású PET-tel, sem pedig a köztes termékkel megfeleltetni, mert ugyanazokból az alapanyagokból e három terméktípus bármelyikét elő lehet állítani. Továbbá, ahogyan

arra a (32)–(38) preambulumbekzdés korábban rámutatott, a gyártás során felhasznált anyagok végső rendelkezésének megfelelő ellenőrzéséről nem gondoskodtak. Ilyen esetekben – összhangban az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével – az érintett terméknek tulajdonítható támogatási összeg megállapítása érdekében a számláló és a nevező meghatározására egyaránt a kérelmező teljes termékskálája alapján került sor. A kérelmező nem bizonyította, hogy bármely más módszer alkalmazása pontosabb eredményre vezetne. Különösen fontos e tekintetben rámutatni, hogy a nevezőt – még a kérelem kedvező elbírálása esetén is – arányosan csökkenteni kellene, ami azonos végeredményt biztosítana.

ii. A beruházási javakra kivetett importvámok (alapvám és különleges kiegészítő vám) alóli mentesség

- (45) A nyersanyagoktól eltérően a beruházási javak fizikailag nem épülnek be a késztermékbe. Az alaprendelet 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően a vizsgált vállalatnak nyújtott kedvezmény kiszámítása az importált beruházási javakra kivetett és be nem fizetett importvám összege alapján történt, olyan időszakra kivetítve, amely megfelel az ilyen beruházási javak szokásos értékcsökkenési időszakának az érintett termékkel kapcsolatos gazdasági ágazatban (18,465 év); az így kapott amortizációs kulcs felkerekített értéke 5,42 %. Ezt követően sor került a fenti módon kiszámított és a felülvizsgálati időszakhoz rendelhető összeg kiigazítására: az ezen időszakra eső kamatok hozzáadása azt a célt szolgálta, hogy az összeg tükrözze a kedvezmény értékének időbeli alakulását, s így lehetővé váljon annak az összkedvezménynek a meghatározása, amelyben a kedvezményezett a vizsgált támogatási rendszer révén részesült. A hozzáadott kamat kiszámítása a felülvizsgálati időszak alatt Indiában érvényes kereskedelmi kamatláb alapján történt. Az alaprendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban a támogatás megszerzése során szükségszerűen felmerült díjakat levonták a támogatási összeg (számláló) kiszámításakor. Az alaprendelet 7. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget vetítették ki a megfelelő nevezőre, azaz a felülvizsgálati időszak során megvalósult kiviteli forgalomra, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, s megítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált. Az így megállapított támogatási kulcs 0,9 % volt.
- (46) A fentiekkel kapcsolatban a kérelmező azt kérelmezte, hogy esetében 18,93 éves egyedi, vállalat-specifikus értékcsökkenési időszak kerüljön megállapításra a helyett a 18,465 év helyett, mely az eredetileg meghatározott értékcsökkenési időszak és a 18,93 év átlaga. Továbbá azt állította, hogy az általa megadott egyedi értékcsökkenési időszak tükrözi a jelenleg Indiában az érintett gazdasági ágazatban szokásos értékcsökkenési időszak hosszát.
- (47) Mindazonáltal, a fent említettekkel összhangban, az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy

a kérdéses gazdasági ágazat esetében a szokásos, azaz átlagos értékcsökkenési időszakot kell figyelembe venni, és nem valamely vállalat-specifikus időszakot. Továbbá a kérelmező nem bizonyította, hogy az érintett közösségi gazdasági ágazat esetében a szokásos értékcsökkenési időszak általánosan megnövekedett volna. Kérélmé ezért elutasításban részesült.

- (48) A fentiekén túl a kérelmező azzal érvelt, hogy a támogatási összeg kiszámítása során az amortizációs kulcsot nem kellett volna felkerekíteni.

- (49) Rá kell azonban mutatni, hogy a felkerekítés nem befolyásolja a végeredményt, ezért a fenti megállapítás nem bír jelentőséggel.

- (50) Következésképp, az EOUS vonatkozásában a kérelmező esetében megállapított teljes támogatási kulcs 13,5 %-ot tesz ki.

2.2. EREDETILEG VIZSGÁLT, ÁM A VÁLLALAT ÁLTAL NEM HASZNÁLT RENDSZEREK

2.2.1. *Behozatali vámelőjegyzési nyilvántartási rendszer (Duty Entitlement Passbook Scheme, a továbbiakban: DEPBS)*

- (51) A kérelmező nem vett igénybe kedvezményeket a DEBS támogatási rendszer révén.

2.2.2. *Beruházási javak exporttönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods scheme, a továbbiakban: EPCGS)*

- (52) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező nem importált beruházási javakat az EPCGS keretében, és ennél fogva nem vette igénybe a rendszer által biztosított támogatást.

2.2.3. *Jövedelemadó-fizetési kötelezettség alóli mentesség rendszere (Income Tax Exemption Scheme)*

- (53) Megállapítást nyert, hogy a kérelmező – megadóztatható nyereség hiányában – nem részesült a felülvizsgálati időszak során az 1961. évi, jövedelemadóról szóló törvény 10B. szakasza alapján jövedelemadó-fizetési mentességben.

2.3. EGYÉB, A VÁLLALAT ÁLTAL AZ ÉRINTETT TERMÉK VONATKOZÁSÁBAN HASZNÁLT, KIEGYENLÍTHETŐNEK MINŐSÜLŐ RENDSZEREK

2.3.1. *Exporthitelrendszer (Export Credit Scheme, a továbbiakban: ECS)*

a) **Jogalap**

(54) Az ECS a banki tevékenység szabályozásáról szóló, 1949. évi indiai törvény 21. és 35A. szakaszán alapul, amelyek lehetővé teszik az Indiai Központi Jegybank számára, hogy a kereskedelmi bankok felé az exporthitelek területén utasítási joggal éljen.

(55) A rendszert az Indiai Központi Jegybank „Master Circular IECED No. 35/04.02.02/2004-05” (Külföldi valutában nyújtott exporthitel) és „Master Circular IECED No. 27/04.02.02/2004-05” (Rúpiában nyújtott exporthitel) című körrendeletében ismerteti részletesen, melyet valamennyi indiai kereskedelmi banknak megküld.

b) **Jogosultság**

(56) Ezt a rendszert gyártó-exportőrök és exportáló kereskedők jogosultak igénybe venni.

c) **Gyakorlati végrehajtás**

(57) Ennek a rendszernek a keretében a kereskedelmi bankok által az exportőröknek adható exporthitelek vonatkozásában az Indiai Központi Jegybank kötelező maximális kamatlábat állapít meg indiai rúpiában és devizában egyaránt, „annak érdekében, hogy az exportőrök nemzetközileg is versenyképes kamatterhek mellett vehessenek igénybe hiteleket”. Az exporthitelrendszer két alrendszerből áll: a szállítás előtti exporthitelrendszerből („csomagolási hitel”), amely a kivitel előtt az exportőr számára az áruk beszerzésére, feldolgozására, gyártására, csomagolására és/vagy szállítására biztosított hiteleket foglalja magában, illetve a szállítás utáni exporthitelrendszerből, mely forgóeszközhitelt biztosít az exportkövetelések finanszírozása céljából. Az Indiai Központi Jegybank továbbá azt is előírja a bankok számára, hogy nettó bankhitelek bizonyos részét exportfinanszírozásra fordítsák.

(58) Az Indiai Központi Jegybank említett körrendeleteinek eredményeként az exportőrök kedvezményes kamatláb mellett részesülhetnek exporthitelekben a szokásos kereskedelmi hitelekhez („készpénzhitelek”) képest, melyek kamatlábat egyedül a piaci feltételek határozzák meg. Ezzel összefüggésben a rúpiában nyújtott exporthitelről

szóló körrendelet rámutat arra, hogy „az exportőröknek e körrendelet rendelkezéseinek megfelelően nyújtott hitelek kamatplafonja, mely alacsonyabb, mint a többi hitelfeltevő számára rendes körülmények között megállapított maximális hitelkamat, e tekintetben kedvezményesnek minősül”.

(59) Az Indiai Központi Jegybank körrendeleteinek köszönhetően a kérelmező – a készpénzhitelei után fizetendő kamathoz képest – kedvezményes kamattal vehetett fel ECS-hitelt.

d) **Az ECS-sel kapcsolatos következtetések**

(60) Az Indiai Központi Jegybank (55) preambulumbekzdésben említett körrendeletei által az ECS-hitelek vonatkozásában megállapított kedvezményes kamatok révén a kedvezményezett kamatköltségei csökkentek a pusztán a piaci feltételek által szabályozott hitelköltségekhez képest, s ez az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében kedvezménynek minősül. Továbbá annak ellenére, hogy az ECS keretében biztosított kedvezményes hiteleket kereskedelmi bankok nyújtják, ez a kedvezmény az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének iv. pontja értelmében a kormány által biztosított pénzügyi hozzájárulásnak tekintendő. Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a támogatás létrehozása sem az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének iv. pontja, sem pedig a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás értelmében nem jár költséggel az államháztartás számára, azaz az indiai kormánynak nem kell a kereskedelmi bankok kamatvesztését megtéríteni; a támogatáshoz csupán kormányzati rendelkezésre van szükség, mely előírja az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének i., ii. vagy iii. pontjában ismertetett feladatok végrehajtását. Az Indiai Központi Jegybank államháztartási szerv, s ezért az alaprendelet 1. cikkének (3) bekezdésében rögzített fogalm meghatározás értelmében „kormányzatnak” minősül. Az intézmény 100 %-ban állami tulajdon, közérdekű, pl. monetáris politikai célokat szolgál, s vezetését az indiai kormány nevezi ki. Az Indiai Központi Jegybank magánjogi szervek felett rendelkezik annyiban, amennyiben a kereskedelmi bankokat bizonyos feltételek betartására kötelezi, többek között arra, hogy: i. a jegybank körrendeleteinek rendelkezései értelmében az exporthitelek vonatkozásában kamatplafont alkalmazzanak, illetve ii. a jegybank rendelkezéseinek megfelelően nettó bankhitelek bizonyos részét exportfinanszírozásra fordítsák. Ezáltal arra kötelezi a kereskedelmi bankokat, hogy ellássák az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett feladatokat, a vizsgált esetben nyújtsanak hitelt kedvezményes exportfinanszírozás formájában. A pénzeszközök hitelek formájában megvalósuló ilyen közvetlen átutalása, melyre csak meghatározott feltételek esetén kerül sor, rendes körülmények között a kormány feladata, és ez a gyakorlat – az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja értelmében – gyakorlatilag nem különbözik a kormányok által követett szokásos gyakorlattól. Ez a támogatás továbbá egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül, mivel a kedvezményes kamatok csak exportfinanszírozás céljára vehetők igénybe, s ezért az exportteljesítmény függvényei az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja értelmében.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (61) A támogatás összegének kiszámítására annak a különbségnek az alapján került sor, amely a felülvizsgálati időszak során igénybe vett exporthitelek után fizetendő kamat, és azon kamatösszeg között jelentkezik, melyet a kérelmezőnek abban az esetben kellett volna megfizetnie, ha a kamatláb megegyezett volna a szokásos kereskedelmi hitelek esetében alkalmazott kamatlábal. Az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezt a támogatási összeget (számláló) vetítették ki a megfelelő nevezőre, azaz a felülvizsgálati időszak során megvalósult teljes kiviteli forgalomra, mivel a támogatás az exportteljesítmény függvénye, s odaítélésének alapjául nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékmennyiség szolgált. Az így megállapított ECS támogatási kulcs mértéke 0,4 %.

2.3.2. Nyugat-bengáli ösztönzési rendszer (West Bengal Incentive Scheme, a továbbiakban: WBIS)

- (62) A WBIS részletes ismertetése a nyugat-bengáli kormány kereskedelmi és ipari minisztériumának 1999. június 22-i 588-CI/H. számú értesítésében található („WBIS 1999”), melynek helyébe legutóbb a 2004. március 24-i 134-CI/O/Incentive/17/03/l. számú értesítés lépett („WBIS 2004”). A vizsgálat megállapította, hogy a kérelmező a rendszer révén elhanyagolható mértékű kedvezményben részesült, ezért a WBIS további vizsgálatára nem került sor.

3. A KIEGYENLÍTHETŐ TÁMOGATÁSOK TELJES ÖSSZEGE

- (63) Tekintettel a fentiekben ismertetett támogatási rendszerekkel kapcsolatos végleges megállapításokra, a kérelmező esetében a kiegyenlíthető támogatási kulcsok a következőképpen alakulnak:

	ECS	EOUS	Összesen
South Asian Petrochem Limited	0,4 %	13,5 %	13,9 %

E. A FELÜLVIZSGÁLT INTÉZKEDÉSEK MÓDOSÍTÁSA

- (64) Az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a kiegyenlíthető vámnak a kiegyenlíthető támogatások teljes összegénél kisebb összegnek kell lennie abban az esetben, ha ez az alacsonyabb vámösszeg elegendő az érintett közösségi gazdasági ágazatot ért kár megszüntetéséhez. Az eredeti vizsgálat során a kár megszüntetéséhez szükséges szintet általánosan 44,3 %-ban állapították meg, amely magasabb, mint a kérelmező esetében meghatározott támogatási kulcs.
- (65) A felülvizsgálat során tett megállapítások alapján az az álláspont alakult ki, hogy a kérelmező által előállított és exportált érintett termék közösségi behozatalára kivetett

kiegyenlítő vám szintjének meg kell felelnie a vállalat esetében megállapított 13,9 %-os egyedi támogatási szintnek. Mivel a 2603/2000/EK rendelet a kivetett vámot tonnánkénti összeg formájában határozta meg, a kérelmező vonatkozásában megállapított és fentiekben említett vámtarifa esetében is sor került annak konverziójára; az így megállapított konkrét összeg 106,5 EUR tonnánként.

- (66) Következésképp a 2603/2000/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.

F. KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁS

- (67) A kérelmező az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésével összhangban arra vonatkozó kötelezettségvállalási ajánlatot tett az érintett termék Közösségbe irányuló kivitele vonatkozásában.

- (68) A Bizottság megvizsgálta, s elfogadhatónak ítélte a kötelezettségvállalást, mivel az a támogatás káros hatásainak megszüntetését eredményezné. Mivel pedig a vállalat kötelezettséget vállalt arra, hogy a Bizottságot rendszeres és részletes jelentések formájában tájékoztatja, lehetővé válik a vállalt kötelezettségek teljesítésének hatékony felügyelete. Ezenfelül a termék jellege és a kérelmező értékesítési szerkezete alapján a Bizottság úgy véli, csekély annak a veszélye, hogy a kérelmező a vállalt kötelezettségek teljesítése alól kibújjon.

- (69) A vállalt kötelezettségek teljesítésének és hatékony felügyeletének biztosítása érdekében – a kötelezettségvállalásnak megfelelően történő szabad forgalomba bocsátásra irányuló kérelem benyújtásakor – a vámmentesség biztosításának feltétele, hogy a kérelmező az érintett tagállam vámhatóságai részére olyan érvényes „kereskedelmi számlát” állítson ki, mely tartalmazza a 2603/2000/EK rendelet mellékletében feltüntetett információkat. Ilyen számla hiányában, továbbá abban az esetben, ha a számla nem egyezik meg a vámhatóságnak bemutatott termékkel, a vállalt kötelezettség hatékony teljesítésének biztosítása érdekében a kérelmezőnek megfelelő kiegyenlítő vámtarifát kell fizetnie.

- (70) A vállalt kötelezettségek megszegése vagy a kötelezettségvállalás visszavonása esetén kiegyenlítő vám vehető ki az alaprendelet 13. cikkének (9) és (10) bekezdése alapján.

G. AZ INTÉZKEDÉSEK KÖZZÉTÉTELE ÉS IDŐTARTAMA

- (71) A kérelmező és az indiai kormány tájékoztatásban részesült azokat az alapvető tényeket és megfontolásokat illetően, melyek alapján a 2603/2000/EK rendelet módosítására irányuló szándék megfogalmazódott, és lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére. Csak a kérelmező élt ezzel a lehetőséggel, elsősorban az EOUS vonatkozásában; észrevételeire a vonatkozó következtetések térnek ki a fenti 2.1.1. d) szakaszban,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2603/2000/EK rendelet a következőképpen módosul:

a) Az 1. cikk (3) bekezdésében található, az indiai gyártókat felsoroló táblázatba a következőket kell beilleszteni:

Ország	Vállalat	Végleges vám (EUR/tonna)	Kiegészítő TARIC-kód
„India	South Asian Petrochem Limited	106,5	A585”

b) A 2. cikk (3) bekezdésében található táblázatba az alábbiakat kell beilleszteni:

Vállalat	Ország	Kiegészítő TARIC-kód
„South Asian Petrochem Limited	India	A585”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2005. október 6-án.

a Tanács részéről
az elnök
A. DARLING